

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

17 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Amihalachioaie Gheorghe în numele inculpatului Harcencu Vladimir, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 11 mai 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2015, în cauza penală în privința lui

Harcencu Vladimir Vasili,

născut la 26 mai 1976, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Ion Creangă 55, ap. 24.

Date referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 19 februarie 2015 - până la 11 mai 2015 (instanța de fond);*
- 2. de la 02 iunie 2015 - până la 15 septembrie 2015 (instanța de apel);*
- 3. de la 03 noiembrie 2015 - până la 17 februarie 2016 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 11 mai 2015, pronunțată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, Harcencu Vladimir a fost condamnat în baza art. 326 alin. (2) lit. b), d) Cod penal la 2 ani 5 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 4 ani.

În temeiul art. 89 alin.(2) lit. a), 90 alin. (1) Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani și 6 luni.

S-a dispus încasarea de la Harcencu Vl. în beneficiul lui CNA suma de 9524,52 lei.

Banii în sumă de 500 euro ridicate în timpul percheziției lui Harcencu Vl. recunoscute în calitate de corpuri delictive au fost încasate în contul statului.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Fistican Gheorghe în privința căruia recurs ordinar nu a fost depus și cauza nu se examinează.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Harcencu Vladimir activînd în calitate de inspector superior în cadrul Departamentului registrelor informaționale de stat, Direcția acte de identitate și evidență a populației, Secția cetățenie și evidență a străinilor a ÎS „CRIS Registru”, fiind în conformitate cu prevederile art. 123 alin. (2) Cod penal persoană publică, la începutul lunii iulie 2014, aflîndu-se în mun. Chișinău, facînd cunoștință prin intermediul cet. Dochina Diana, cu Belousov Iurii, i-a comunicat ultimului că are influență asupra persoanelor publice din cadrul Secției Evidență și Documentare a Populației a ÎS „Registru”, și a pretins de la Belousov Iurii, bani în sumă de 1000 euro, pentru a influența persoanele respective perfectarea pentru ultimul a unui pașaport al cetățeanului Republicii Moldova, fără prezentarea confirmărilor despre stingerea antecedentelor penale și fără crearea impedimentelor în cadrul acestei proceduri.

Ulterior, la 17.07.2014, sub controlul colaboratorilor CNA, în localul din incinta barului „Cartal” situat pe str. Pușkin 52, mun. Chișinău, Harcencu Vladimir, a primit de la Belousov I. bani în sumă de 500 Euro (o parte din suma de 1000 Euro pretinsă inițial), ceia ce potrivit cursului oficial al BNM la acel moment constituia 9461,55 lei, în scopul enunțat anterior inclusiv pentru transmiterea banilor respectivi către persoanele responsabile de pregătirea actelor privitor la stingerea antecedentelor penale, necesare prezentării la Secția Evidență și Documentare a Populației - Î.S. „CRIS Registru”.

În aceleași scopuri, Harcencu Vladimir a avut întâlniri cu Belousov I. în mun. Chișinău la data de 17.07.2014, 28.07.2014, 13.08.2014, 19.08.2014, 20.08.2014 02.09.2014, 03.09.2014, 24.09.2014, 30.09.2014, 06.10.2014, 10.10.2014, 28.10.2014 - 04.11.2014, 05.11.2014, 17.11.2014, 28.11.2014, 04.12.2014.

Tot el, în perioada 14.07.2014 – 11.12.2014 a întreținut convorbiri telefonice cu ultimul, instruindu-l ce acțiuni urmează să întreprindă în vederea acumulării tuturor documentelor necesare pentru a-i fi transmise în scopul exercitării traficului de influență asupra persoanelor publice în vederea eliberării pașaportului, în condițiile existenței unor antecedente penale nestinse în privința lui Belousov I.

În scopul realizării promisiunii făcute, în aceeași perioadă de timp, Harcencu Vladimir, a antrenat-o pe Grabovski Daniela în activitatea infracțională și avînd întâlniri cu ea, întreținînd convorbiri telefonice, la data

de 31.07.2014 – 01.08.2014, 03.08.2014, 05.08.2014, 15.08.2014, 19.08.2014, 22.09.2014, 17.10.2014 – 18.10.2014, 20.10.2014, 29.10.2014, 30.10.2014, 31.10.2014, 04.11.2014, 05.11.2014 au convenit acțiunile ce urmau a fi întreprinse pentru acumularea documentelor necesare prezentării la Serviciul Tehnologii Informaționale din cadrul MAI în vederea radierii din baza de date a antecedentelor penale ale lui Belousov Iurii.

Ulterior, Harcencu Vladimir a transmis, iar Grabovski Daniela a primit suma de 250 euro pentru utilizarea acestor bani în scopurile indicate de aceasta.

După care, Harcencu Vladimir cu ajutorul lui Grabovski D. prin metoda folosirii situației de serviciu și intervenirii cu rugăminți pe lângă colaboratorii Serviciului Tehnologii Informaționale din cadrul MAI, a obținut ca actele lui Belousov Iurii să fie primite și puse în lucru cu prioritate, acestea fiind transmise persoanelor publice din cadrul Serviciului Tehnologii Informaționale din cadrul MAI pentru a fi anexate la dosarul personal al lui Belousov I. și pentru a-i fi radiate antecedentele din baza de date administrată de către ÎS „CRIS Regstru”.

În consecință, Belousov Iurii a depus documentele acumulate către persoanele responsabile din cadrul ÎS „CRIS Regstru” în vederea perfectării pașaportului, și persoanele responsabile din cadrul ÎS „CRIS Regstru” au perfectat pe numele lui Belousov I. pașaport biometric cu seria și numărul AA0144227 eliberat la 05.12.2014 de către ÎS „CRIS Regstru”.

Ulterior, la 11 decembrie 2014 în cadrul întâlnirii ce a avut loc în rezultatul înțelegerii prealabile între Harcencu V. și Belousov I., ultimul a transmis iar primul a primit, sub controlul CNA, următoarea tranșă de bani în sumă de 500 euro preținși anterior de către Harcencu V. în scopurile menționate.

După primirea banilor, Harcencu V. a fost reținut în flagrant delict de către colaboratorii CNA.

Tot el, Harcencu V. în cadrul discuției cu cet. Belousov I. din 14.07.2014 a susținut, că este predispus să perfecteze, contra sumei de aproximativ 5000 euro, acte, pașapoarte, precum și buletine de identitate, pentru cetățeni străini, care le-ar permite obținerea identității de cetățean al R. Moldova (în special pentru cetățenii ucraineni din regiunile conflictului armat al Ucrainei de Est).

Ulterior, pe parcursul lunii iulie-august 2014, aflându-se în mun. Chișinău, Harcencu Vl., a întreprins acțiuni de pretindere de bani în sumă de

10 000 euro de la investigatorul sub acoperire infiltrat de CNA cu identitatea Rutcovschii Ian, pentru sine și pentru alte persoane din cadrul ÎS „CRIS Registru” și alte instituții responsabile, pentru întocmirea actelor de identitate a cetățeanului R. Moldova (buletinul de identitate, pașaportul RM etc.) persoanelor străine, contrar procedurii legale prevăzute.

Astfel, Harcencu V., acționând împreună și de comun acord cu Fistican Gheorghe, s-a întâlnit la 17.07.2014, 24.07.2014, 25.07.2014, 19.08.2014, 06.10.2014 cu investigatorul sub acoperire pe nume Rutcovschii I., infiltrat de CNA în scopul descoperirii faptului existenței infracțiunii și a discutat cu acesta modalitățile, metodele și actele necesare a fi prezentate lui Harcencu V. pentru ca acesta să exercite trafic de influență asupra persoanelor publice din cadrul ÎS „CRIS Registru” în vederea perfectării pașaportului R. Moldova pe numele lui Rutcovschii I.

Tot în cadrul acestor întâlniri, Harcencu Vladimir a comunicat investigatorului sub acoperire Rutcovschii I., că pentru acțiunile respective, acesta urmează să îi transmită de fapt suma de 10000 euro. La fel, Harcencu Vl. în cadrul întâlnirilor menționate, în scopul realizării intențiilor sale infracționale, a primit de la investigatorul sub acoperire Rutcovschii I., patru fotografii 3X4 color ale ultimului și copia certificatului său de naștere emis de autoritățile competente ale Ucrainei.

Totodată, în aceeași perioadă de timp Harcencu Vl. l-a instigat pe Fistican Gh. să exercite în continuare trafic de influență asupra persoanelor publice în vederea perfectării pașaportului pe numele lui Rutcovschii Ian.

În acest scop, Harcencu Vl. a întreținut convorbiri telefonice cu Fistican Gh., inclusiv la datele de 31.07.2014, 11.08.2014, 12.08.2014, 09.11.2014, 21.11.2014 și a avut întâlniri cu acesta, în cadrul cărora i-a solicitat întreprinderea măsurilor și acțiunilor în vederea acumulării documentelor primare pentru a fi transmise persoanelor publice responsabile din cadrul ÎS „CRIS Registru” în vederea perfectării pașaportului cetățeanului Ucrainei pe nume Rutcovschii Ian, ultimul de fapt fiind investigator sub acoperire infiltrat de CNA.

La rîndul său, Fistican Gh. cunoscînd de intențiile infracționale ale lui Harcencu Vladimir și dorind realizarea lor pînă la capăt, i-a comunicat că poate organiza eliberarea pașaportului pe numele lui Rutcovschii Ian, însă inițial are nevoie de un avans în sumă de 1500 euro.

Harcencu Vladimir a acceptat propunerea și i-a transmis lui Fistican Gh.

suma de 1500 euro. Ulterior, Fistican Gh. a solicitat de la Harcencu Vladimir fotografii ale investigatorului sub acoperire Rutcovschii Ian. După care, acționând întru realizarea scopului comun și în vederea perfectării actelor primare care să motiveze eliberarea pașaportului investigatorului sub acoperire pe nume Rutcovschii I., a primit de la Harcencu Vl. în cadrul întâlnirilor avute cu acesta, fotografiile 3X4 transmise anterior lui de către investigatorul sub acoperire.

Totodată, pe parcursul lunii august 2014, inclusiv la datele de 05.08.2014 și 11.08.2014, Fistican Gh. a luat legătură cu cet. Polișciuc Grigore - șef al oficiului Ialoveni al ÎS „CRIS Registru” căruia i-a solicitat perfectarea pașaportului investigatorului sub acoperire Rutcovschii Ian, însă ultimul nu a îndeplinit careva acțiuni în acest sens, refuzându-l pe Fistican Gh. în eliberarea documentului respectiv.

Ulterior, Harcencu Vladimir acționând împreună și de comun acord cu Fistican Gh. l-a contactat telefonic pe cet. Enachi Grigore, căruia i-a solicitat să exercite trafic de influență asupra unui angajat din cadrul Oficiului Stării Civile din cadrul Ministerului Justiției pentru a perfectă documente pe numele investigatorului sub acoperire Rutcovschii Ian, însă, Enachi Gr. nu a îndeplinit careva acțiuni în acest sens.

3. Împotriva sentinței au declarat apel procurorul și avocatul Amihalachioaie Gh. în numele inculpatului Harcencu Vl., care au solicitat:

- procurorul, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare a lui Harcencu V. în baza art. 42 alin.(2), (4), 326 alin.(2) lit.b), d) Cod penal la 4 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 ani. În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite să fie suspendată condiționat pe un termen de probă de 4 ani.

A menționat că instanța a aplicat o pedeapsă prea blândă, fără a ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, adică a fost comisă o infracțiune gravă, conexă celor de corupție, iar pentru a restabili echitatea socială urmează să fie sancționat penal cu pedeapsă mai aspră decât cea stabilită de prima instanță.

- avocatul în numele inculpatului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, cu stabilirea unei pedepse sub formă de amendă, fără pedeapsa complementară. Consideră că instanța de judecată neîntemeiat i-a aplicat lui Harcencu V. cea mai aspră pedeapsă prevăzută la

art. 326 alin.(2) Cod penal, fără a argumenta necesitatea aplicării ei, conform prevederilor art. 61 Cod penal, expunându-se la modul general, iar la final s-a referit la alin.(4) art. 16 CP, menționând că infracțiunea săvârșită de inculpat este una gravă și prezintă un pericol deosebit pentru societate, deoarece contribuie la discreditarea autorității statale în fața societății.

Astfel, instanța nu a luat în considerație norma art. 78 alin.(1) și (2) Cod penal, în cazul în care se constată circumstanțe atenuante la săvârșirea infracțiunii, pedeapsa complementară, poate fi înlăturată, dar nu stabilită, iar pedeapsa principală poate fi redusă pînă la minimumul, prevederi, care au fost ignorate de către instanța de fond.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2015, a fost respins, ca nefondat apelul avocatului în numele lui Harcencu Vl., admis apelul procurorului, casată sentința contestată în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Lui Harcencu Vladimir în baza art. 326 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin.(8) CPP, art. 65 Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 4 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 4 ani. În rest, sentința a fost menținută.

5. Instanța de apel a constatat că prima instanță obiectiv și sub toate aspectele, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, a examinat și apreciat probele administrate în cauză, care dovedesc cu certitudine vinovăția lui Harcencu V. în săvârșirea infracțiunii imputate, corect a stabilit circumstanțele de fapt și vinovăția inculpatului, just a încadrat în drept acțiunile lui, circumstanțe care nici nu se contestă.

De asemenea, a conchis că, instanța de fond a ținut cont de unele circumstanțe reale și anume, caracterul și gravitatea infracțiunii săvârșită intenționat, care se atribuie la categoria celor grave, precum și de persoana inculpatului care anterior nu a fost atras la răspundere penală.

Ca circumstanțe atenuante instanța de apel a reținut: recunoașterea vinovăției, căința sinceră, săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni, examinarea cauzei în ordinea procedurii stabilite de art. 364¹ Cod de procedură penală, circumstanțe agravante nefiind stabilite.

La fel, a considerat ca nefondat argumentul avocatului Amihalachioaie

Gh. privind excluderea pedepsei complementare în privința lui Harcencu Vl., deoarece în speță prevederile art. 78 Cod penal sunt inaplicabile, or legea penală nu și-ar atinge scopul și va fi inefficientă în prevenirea de noi infracțiuni comise de persoane ce atentează la relațiile ce țin de buna organizare și desfășurare a activității autorității publice, precum și a persoanelor investite de stat să presteze servicii de interes public, inculpatul săvârșind infracțiunea folosindu-se inclusiv de pozițiile lui de serviciu.

În acest sens a făcut referire la Recomandarea nr. 61 Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale în cauzele de corupție, unde este menționat că:

Conform art. 76 Cod penal, raportat la art. 78 alin.(1) Cod penal, prezența circumstanțelor atenuante oferă dreptul de a micșora pedeapsa principală, începînd reducerea de la maximul sancțiunii. Circumstanțele atenuante, odată constatate în cauză și puse la baza stabilirii pedepsei principale, nu mai pot fi invocate ca motivare de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal.

Dacă sancțiunea normei penale prevede obligatoriu ca pedeapsă complementară privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, instanțele de judecată nu sunt în drept de a o înlătura cu trimitere la art. 78 alin.(2) ori art. 79 CP, fiindcă aceasta, ar încălca prevederile art. 61 alin.(2) CP, care stipulează că *„pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cît și a altor persoane”*.

Infractorul care a utilizat statutul funcției, drepturile și avantajele pe care le acordă aceasta pentru facilitarea infracțiunii de corupție trebuie să fie privat de dreptul de a ocupa această funcție, or, anume astfel va fi atins scopul pedepsei penale aplicate față de condamnat.

Cînd cauzele de corupție se examinează în procedurile speciale prevăzute în cazul acordului de recunoaștere a vinovăției (*art. 509 CPP*) sau recunoașterea faptei săvârșite (*art. 364¹ CPP*), faptul recunoașterii vinovăției, care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate fi valorificat ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzute de art. 76 alin. (1) lit. f) CP, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept i se va acorda o dublă valență juridică.

Ținînd cont de cele nominalizate mai sus, instanța de apel a conchis că, potrivit art. 75 Cod penal, individualizarea judiciară a pedepsei este realizată

de către instanța de judecată și constă în stabilirea și aplicarea pedepsei prevăzute de sancțiune, pentru infracțiunea săvârșită, în funcție de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea infractorului, de împrejurările concrete în care s-a comis infracțiunea.

În cazul infracțiunilor de corupție noțiunea „*gravitatea infracțiunii săvârșite*” trebuie de înțeles în sensul că aceste infracțiuni, comparativ cu alte categorii de infracțiuni, prezintă un pericol deosebit de grav pentru societate, deoarece se manifestă în structurile autorităților statului, a puterii sau serviciilor publice, care discreditează și compromit activitatea acestora.

Pedepsele stabilite de instanța de judecată trebuie să fie nu numai legale, în sensul de respectare a cadrului legal de individualizare judiciară, dar în același timp, trebuie să fie și juste, adică să se respecte criteriul proporționalității, care presupune stabilirea cuantumului pedepsei în funcție de gravitatea infracțiunii și vinovăția autorului. În același timp, trebuie să fie respectată prevederea art.61 CP, conform căruia, pedeapsa care se aplică urmează să își atingă scopul de restabilire a echității sociale și prevenire a săvârșirii noilor infracțiuni de către alte persoane.

Persoanele care comit infracțiuni de corupție au calitatea de subiect special și sunt persoane supuse unei responsabilități deosebite față de alți infractori, astfel că și aprecierea cărorva circumstanțe, ca excepționale, obligă instanțele de judecată să manifeste o deosebită atenție.

Prin urmare, ținând cont de cele nominalizate, instanța de apel a considerat că apelul acuzatorului de stat urmează a fi admis, inculpatul Harcencu Vl. urmează să poarte răspundere penală pentru fapta săvârșită, considerând că corectarea și reeducarea lui este posibilă doar cu stabilirea pedepsei închisorii, cu aplicarea art. 90 Cod penal suspendarea condiționată a executării pedepsei.

6. Împotriva hotărârilor nominalizate a declarat recurs ordinar avocatul Amihalachioaie Gh. în numele inculpatului Harcencu Vladimir, care invocând temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor contestate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, cu aplicarea unei pedepse mai blânde, sub formă de amendă, cu excluderea pedepsei complementare. A menționat că instanțele judecătorești au stabilit inculpatului o pedeapsă inechitabilă, mai aspră din cele de alternativă, fără a motiva necesitatea aplicării acestei măsuri și din care motiv pedeapsa sub formă de amendă, nu va asigura atingerea

scopului pedepsei, totodată nu au luat în considerație prevederile art. 75 Cod penal.

Consideră că instanțele judecătorești s-au contrazis la aplicarea măsurii de pedeapsă, când au enumerat circumstanțele atenuante: recunoașterea vinovăției, căința sinceră, săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni, caracteristica pozitivă, fiind tatăl a doi copii minori, unicul întreținător al familiei, iar careva circumstanțe agravante nu au fost reținute și, cu toate acestea a menționat că inculpatul a săvârșit infracțiunea folosindu-se de funcțiile sale de serviciu și anume din acest motiv pedeapsa trebuie să fie cea mai aspră din cele prevăzute la art. 326 alin.(2) Cod penal, cu toate că această circumstanță nu se conține în învinuirea adusă inculpatului, precum și nu și-a găsit confirmarea pe parcursul urmăririi penale, fapt ce duce la concluzia că instanțele au depășit limitele învinuirii.

Totodată, nu este de acord cu motivarea instanței care eronat a indicat prezența pericolului deosebit de grav pentru societate reieșind din noțiunea infracțiunilor de corupție, făcând trimitere la Recomandarea nr.61 „Cu privire la chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale în cauzele de corupție”, care este în contradicție cu pct.17 al Hotărârii Plenului CSJ nr. 8 din 11.11.2013 „Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale”.

La fel, greșit s-a indicat în decizia instanței de apel că pedeapsa complementară stabilită inculpatului este prevăzută în conținutul art. 326 alin.(2) CP.

Astfel, apelul acuzatorului de stat este motivat la general, printr-o singură propoziție, care nu corespunde prevederilor art. 405 CPP. Soluția instanței de apel este în detrimentul inculpatului, care a înrăutățit situația apelantului.

Au fost încălcate principiile contradictorialității și independenței judecătorilor în procesul penal prevăzute la art. 24, 26 CPP, care au dus la violarea art. 6 CEDO – dreptul la un proces echitabil.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către avocat, considerându-l inadmisibil, ca fiind neîntemeiat, deoarece recurentul critică hotărârea contestată sub aspectul greșitei individualizării a pedepsei, însă instanțele de judecată corect au stabilit pedeapsa inculpatului, ținând cont de prevederile art. 61,75 Cod penal.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit textului recursului, avocatul Amihalachioaie Gh. în numele inculpatului invocă temei de casare a hotărîrilor contestate pct. 6) și 10) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci *cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Analizînd aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărîrii contestate.

Astfel, avocatul nu indică nici un argument în susținerea acestor motive, nu invocă concret, asupra căror motive nu s-a pronunțat instanța de apel.

În acest context, instanța de recurs menționează că, instanța de apel a respectat prevederile art. 414-418 Cod de procedură penală, în hotărîrea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, motivîndu-și soluția, care nu contrazice dispozitivul hotărîrii sale, fiind expusă clar.

Totodată, Colegiul reține că autorul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, și critică hotărîrile judecătorești numai în partea stabilirii pedepsei, invocînd că instanțele incorect au dispus aplicarea celei mai aspre pedepse cu închisoarea pentru infracțiunea comisă de inculpat, de rînd ce sancțiunea normei în cauză prevede și alte pedepse alternative, considerînd că inculpatului i se poate oferi o șansă de a se corecta prin aplicarea amenzii.

Motivele recurentului, precum că instanțele de fond incorect au

individualizat pedeapsa și neîntemeiat nu au aplicat în privința inculpatului alte pedepse alternative, Colegiul penal le consideră neîntemeiate.

În acest sens, instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Instanța de recurs remarcă că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii.

Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Legea penală fixează cadrul legal în limitele căruia instanța de judecată efectuează operațiunea de stabilire și aplicare a pedepsei infractorului. Astfel, instanța de judecată stabilește tipul sau quantumul pedepsei în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale din partea specială a Codului penal în baza căreia a fost calificată fapta ca infracțiune.

La individualizarea pedepsei, conform criteriilor generale de individualizare a pedepsei instanța de judecată trebuie să respecte toate cerințele prevăzute de legea penală ce asigură aplicarea față de inculpat a unei pedepse echitabile, legale și individualizate.

Colegiul penal atestă că, sancțiunea art. 326 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, în baza căruia a fost condamnat Harcencu Vl., prevede amendă în mărime de la 3000 la 4000 unități convenționale sau închisoare de la 2 la 6 ani.

Colegiul reiterează faptul că, în speță, judecarea cauzei penale a avut loc pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în conformitate și cu respectarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, și potrivit alin. (8) al acestui articol, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei închisorii, muncii neremunerate în folosul comunității și de reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul amenzii.

Prin decizia instanței de apel lui Harcencu Vl. în baza art. 326 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, cu aplicarea art. 65 CP, i-a fost stabilită pedeapsa de 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen

de 4 ani. În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 4 ani.

Instanța de recurs reține că instanța de apel a ținut seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de faptul că infracțiunea comisă de inculpat, potrivit art. 16 Cod penal, face parte din categoria celor grave, de motivul acesteia, persoana inculpatului, care anterior nu a fost judecat, a recunoscut vina integral, fiind de acord să fie examinată cauza în procedura prevăzută de art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, căindu-se sincer de cele săvârșite.

În prezența circumstanțelor descrise, Colegiul consideră necesar de specificat faptul că, sancțiunea art. 326 alin. (2) Cod penal, prevede următoarele pedepse alternative: amendă și închisoare.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. 75 alin. (2) Cod penal, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Concluzia instanței cu privire la aplicarea unei pedepse mai aspre urmează a fi motivată.

Potrivit Hotărârii explicative a Plenului CSJ din 11.11.2013, nr. 8 „Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale” în pct. 17 se precizează că, instanțele trebuie să asigure aplicarea măsurilor aspre de pedeapsă față de persoanele adulte care au săvârșit infracțiuni grave, deosebit de grave și excepțional de grave.

O atenție sporită trebuie să se acorde în cazurile stabilirii pedepsei persoanelor declarate vinovate de săvârșirea infracțiunilor contra bunei desfășurări a activității în sfera publică, a coruperii pasive ori active, sau dării ori luării de mită, care, în afară de pericolul social sporit, afectează grav autoritatea și imaginea instituțiilor, organizațiilor publice. Același principiu urmează a fi aplicat și la stabilirea pedepsei pentru infracțiunile de tortură, tratamentul inuman sau degradant, trafic de ființe umane, violență în familie.

Analizând hotărârile judecătorești Colegiul constată că, deși sancțiunea infracțiunii incriminate lui Harcencu Vl. prevede pedepse alternative sub formă de *amendă* și *închisoare*, însă în contextul circumstanțelor constatate, instanțele just au considerat că scopul pedepsei poate fi atins prin aplicarea celei mai aspre pedepse – închisoarea, menționând că inculpatul, în raport cu celelalte persoane implicate în activitatea infracțională, a avut un rol

determinant la comiterea infracțiunii, astfel, circumstanțele în speță, relevă că el a fost cel care a identificat persoanele prin intermediul cărora a realizat pînă la capăt traficul de influență, precum și atingerea scopului promis cumpărătorului de influență, prin urmare inculpatul a fost cel care le-a determinat sau instigat la realizarea scopului promis și/sau la comiterea altor fapte interzise de lege.

În privința argumentului invocat de avocatul Amihalachioaie Gh. în numele lui Harcencu Vl. referitor la faptul că instanța greșit a indicat că pedeapsa complementară este prevăzută în conținutul alin. (2) al art. 326 Cod penal, deoarece sancțiunea normei date nu prevede pedeapsa complementară pentru persoanele fizice, Colegiul penal menționează următoarele.

Conform art. 65 alin. (3) Cod penal, *privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate* poate fi aplicată ca pedeapsă complementară și în cazurile cînd nu este prevăzută în calitate de pedeapsă pentru infracțiunile din Partea specială a prezentului cod, dacă, ținînd cont de caracterul infracțiunii săvîrșite de cel vinovat în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu sau în timpul exercitării unei anumite activități, instanța de judecată va considera imposibilă păstrarea de către acesta a dreptului de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.

Astfel, instanța corect a conchis că inculpatul a săvîrșit o infracțiune contra bunei desfășurări a activității în sfera publică, discreditînd domeniul serviciilor publice, avînd calitate de subiect special, cu responsabilități mai deosebite, prin urmare just a considerat despre imposibilitatea păstrării în continuare de către inculpat a dreptului de a ocupa funcții publice.

Pedeapsa stabilită inculpatului de către instanța de apel sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 4 ani, cu suspendarea condiționată a executării închisorii, este stabilită corespunzător gravității faptei, în raport cu pericolul social, atitudinea inculpatului față de cele comise, precum și luînd în considerație circumstanțele atenuante stabilite.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că pedeapsa aplicată inculpatului este în limitele prevăzute de lege, astfel că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de avocat în numele inculpatului și, potrivit legii, decide inadmisibilitatea acestuia, fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Amihalachioaie Gheorghe în numele inculpatului Harcencu Vladimir, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2015, în cauza penală în privința lui *Harcencu Vladimir Vasili*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 17 martie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti